

stod forrest af samtlige Baner, men nu er der gaaet 8 Aar, og endnu er der ikke anvendt en eneste Øre til nye Statsbaneanlæg paa Sjælland, saa vi har i denne Landsdel retsmæssigt Krav paa nu ogsaa at faa Andel i den store Jernbanesteg. Jeg tror ogsaa, det høje Ting vil erkende, at vi Sjællændere, som ikke fik denne Bane, der var os tilsagt, fordi man krævede 100,000 Kr. i Tilskud pr. Banemil, har et saadant Krav. Jeg tog deraf Anledning til at stille Forslag om, at Næstved—Ringsted-Banen skulde rykke frem til Erstatning for Køge—Vigerslev-Banen, men det vilde man ikke gaa ind paa. Nu er vor Tur kommet efter Loven af 1908, og vi beder indtrængende om, at man ikke yderligere vil sinke denne Sag. Det er, som det ærede Medlem fra Frederikshavn (Thomas Larsen), den tidligere Trafikminister, har sagt, en god og forstandig økonomisk Foranstaltning for Statskassen at gaa til ikke alene, som det ærede Medlem sagde, at udføre Jordarbejdet og maaske ogsaa Broarbejdet, men ogsaa at anlægge og benytte selve Dobbeltsporet. Toggangen paa Sydbanen er saa besværlig, at der i høj Grad trænges til den foreslaaede Forbedring.

Mads Larsen: Endskønt jeg ikke kan billige Tendensen eller, jeg maa vel hellere sige, Konsekvensen af det foreliggende Lovforslag, skal jeg dog ikke modsætte mig dette, selv om jeg ikke kan erkende Rigtigheden af den Begrundelse i Bemærkningerne, hvormed Jernbaneanledningen ledsager Lovforslaget. Derimod erkender jeg, at der er andre saglige Grunde, der taler for at gennemføre det paatænkte Anlæg netop paa den foreslaaede Maade. Det forekommer mig imidlertid, at dette Lovforslag er det første Led i et System, der gaar ud paa at forbedre Trafikforholdene over Gedser—Warnemünde til det sydlige Udland og lægge dem om saaledes, at Trafikken fremtidig i udpræget Grad skal føres over Roskilde—Ringsted—Næstved. Der er her to Ting, som synes mig urimelige. Den første Ting er den, som ethvert Menneske maa kunne indrømme, at det tilsyneladende benægtes, at den kortest mulige Vej mellem to Punkter er den, man hurtigst tilbagelægger, og at den derfor giver den mindste Slitage paa Materiellet. Den kortest mulige Vej vil nemlig være en Bane Vigerslev—Køge o. s. v. Syd paa. Den anden Ting — og her gaar jeg ud fra min principielle Synsmaade med Hensyn til

Jernbaneanlæg i Almindelighed — er, at man ikke følger den Regel, at vi bør gøre saa mange Egne som muligt delagtige i de Goder og Udviklingsmuligheder, som Jernbaneanlæg fører med sig, og ikke koncentrere Trafikken i uforholdsmæssig Grad paa enkelte Strækninger. Den Trafik, der er mellem København og Roskilde, er utvivlsomt allerede nu stærkere, end ønskeligt er, og ved Gennemførelsen af det System, man nu paabegynder, vil man utvivlsomt forøge Trafikken i saa overvældende Grad, at det sikkert meget hurtigt vil føre til Anlæget af et tredje Spor paa Strækningen København—Roskilde, og jeg er ikke en Gang sikker paa, at det ikke ret hurtigt paa Strækningen Roskilde—Ringsted vil blive efterfulgt af et tredje Spor. Dette, synes jeg, er ikke helt rigtigt. Naar Jernbaneanledningen i Anmærkningerne argumenterer paa den Maade, at et tredje Spor, i alt Fald paa Strækningen København—Roskilde, vil komme alene paa Grund af den tiltagende Bebyggelse paa denne Strækning, anser jeg dette for at være forkert. Hvis man vil anlægge en Jernbane Køge—Vigerslev som Statsbane, vil man derved kunne skaffe en hurtigere Gennemførelse til det sydlige Udland end gennem den Bane, man her vil realisere. Jeg tvivler aldeles ikke om, at en saadan Bane vil aflaste Banestrækningen København—Roskilde saaledes, at den i alt Fald i et temmelig langt Aaremaal kan undvære et tredje Spor.

Men naar jeg til Trods for disse Anskuelser alligevel akkviescerer ved Lovforslaget og er villig til at stemme for det, er det, fordi jeg er enig med Ordføreren for Venstre i, at Strækningen Næstved—Ringsted utvivlsomt vil blive meget stærkt trafikeret, og at det derfor er rigtigt at anlægge Dobbeltspor her.

Da dette Lovforslag, hvad der fremgaar af Bemærkningerne, utvivlsomt vil betyde, at det Løfte, man tidligere har givet om Anlæg af en Statsbane Køge—Vigerslev, der i saa overvældende Grad interesserer en Del af den Valgkreds, jeg repræsenterer, ikke vil blive holdt, vil jeg rette en Opfordring til dette høje Tings Medlemmer om med Velvilje at se paa Anlæget af en Privatbane Køge—Vigerslev. Jeg vil slutte med at rette det Spørgsmaal til den højtærede Minister, om han vil være villig til at fremsætte et saadant Lovforslag her i Tinget. Jeg maa akkviescere ved en saadan Ordning, og jeg indrømmer, at den maaske for den paa-